

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת תרומה

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

התורה שומרת עלינו

התורה מצוה לעשות משני צדדיו של הארון בדים (מוטות של עץ) אשר על ידיהם יוכלו לשאת את הארון, ובנוסף לכך, התורה אף אוסרת להסיר את הבדים מהארון, כמו שנאמר: "ועשית בדי עצי שיטים וצפית אותם זהב. והבאת את הבדים בטבעות על צלעות הארון לשאת את הארון בהם. בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו" (שמות כה, יג-טו).

על פי המבואר שהארון עצמו רומז על לימוד התורה - בדי הארון, אשר על ידיהם נשאו את הארון, באים לרמוז על אותם יהודים יקרים שאין באפשרותם לעסוק בתורה במשך כל היום מכל מיני סיבות, ובכל זאת, רצונם שזכות התורה תעמוד להם ותגן בעדם בעולם הזה ובעולם הבא, ובאה התורה ורומזת להם שיוכלו לזכות לכך על ידי שיתנהגו כמו בדי הארון וישאו את בני התורה הקדושים ויתמכו בהם הן בממון שה' נתן להם, והן במילה טובה ויחס של כבוד. וכשם שאסור להסיר את בדי הארון ממנו, כך אסור ליהודי להפסיק את תמיכתו בבני התורה הקדושים.

האמת היא שמבואר בגמרא (ראה סוטה לה, א) שלא הכהנים היו אלו שנושאים את הארון אלא הארון היה נושא אותם, כפי שמסופר בספר יהושע (פרק ד') שלאחר שהקב"ה עשה נס ליהושע ועם ישראל ובקע לפניהם את מי הירדן ועברו כולם את הירדן, נותרו הכהנים וארון ה' בעבר השני של הירדן ונסגרו מי הירדן. ואז הרימו הכהנים את הארון על כתפיהם והארון נשא אותם באויר מעל פני הירדן עד שהגיעו לעבר השני של הירדן, היכן שעמדו כל עם ישראל. נמצא שלא הכהנים היו נושאים את הארון אלא הארון היה נושא את הכהנים.

וכמו כן ממש הוא גם בנוגע לאלו שתומכים בממונם בלומדי התורה: אף על פי שלמראית העין נראה שהם אלו שנושאים את בני התורה, האמת היא שההיפך הוא הנכון, ובני התורה הם אלו שנושאים את התומכים, כיון שכל הסייעתא דשמיא והשמירה המעולה שיש לתומכים ולבני ביתם, הכלל בזכות אותה תמיכה שהם תומכים בבני התורה. וגדול שכרם של המחזיקים ביד לומדי התורה לא פחות משכרם של לומדי התורה בעצמם, וכמובא במדרש (ויקר"ר כה, ב): "עתידי הקב"ה לעשות צל וחופות לבעלי המצוות (נותני צדקה) אצל בני תורה בגן עדן", ולומד זאת המדרש ממה שנאמר: "כי בצל החכמה בצל הכסף" (קהלת ז, יב). כלומר, בסמוך לחופות שיעשה הקב"ה לבני התורה בגן עדן כשכר על עוסקם בתורה, הוא יעשה גם חופות לכל אותם יהודים יקרים שהחזיקו בכספם את אותם בני תורה, ובזכותם הם יכלו לשבת ולעסוק בתורה בלב שמח ופנוי מדאגה. ובאותו שכר שיזכו עמלי התורה, יזכו גם כן אלו שהחזיקו את ידיהם.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

למה חייב ללמוד חסידות?

היום בעוונות הרבים אנשים מביישים אחד את השני בקלות רבה, כל אחד יוצא על חברו בתקשורת או בעיתונות. הגמרא אומרת (ברכות מ"ג ע"ב) נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילכין פני חברו ברבים. כלומר עדיף למות ולא לעשות מעשה כזה. כל זה בא רק מסיבה אחת, שלומדים תורה בלי חסידות. רק תורת החסידות מחנכת את האדם, היא הופכת אותו לאפס אפסים. תורתו של בעל התניא הקדוש הופכת אותו לאדם הכי פשוט בעולם. רק מי שלומד חסידות מסוגל לשתוק בכל מצב, אפילו יקחו לו - ישתוק, אפילו יכו אותו - ישתוק, אפילו יקללו אותו - ישתוק. אבל אדם שלומד רק תורה, יש לו קושיות ותירוצים, המצב יהיה קשה לו עוד יותר, הוא יביא ק"ן תירוצים לטהר את השרץ, וכך הוא יתרץ את עצמו למה הוא עושה כך וכך. לכן ע"י תורת החסידות האדם ניצל מהעזות ומהחוצפה, ובכך הוא זוכה להיות קרוב מאד אל ה'.

תורת החסידות בעצם באה להסביר לאדם, למה הוא בא לעולם - להיות כמי שאינו, ברגע שהאדם מתרומם קצת, כבוד האדם מתחיל להיות אצלו זול מאד, גם כבוד התורה נהיה אצלו זול מאד, ערך האדם אצלו כמעט מגיע לאפס. לכן חייבים ללמוד תורת החסידות, כל יום - חצי שעה, שעה, שעתים, כל אחד לפי הזמן שעומד לרשותו.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
18:41	18:02	17:10	ירושלים
18:37	18:00	17:08	תל אביב
18:37	18:01	17:09	חיפה
18:40	18:02	17:10	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי אברהם-ה"אבן עזרא" - א' אדר א'

קשים ומרים היו חייו של רבי אברהם בן עזרא, או כפי שנתכנה ברבות הימים על שם פירושו לתורה ה"אבן עזרא". אשתו נפטרה בצעירותה, מבנו יחידו לא רווה נחת, חי בעוני גדול מאד, בכל מה שעבד - לא הצליח, לא הרוויח. באחד משיריו הוא מקונן על מזלו הרע באירוניה ואומר: אם אמכור נרות - לא תשקע השמש לעולם, אפילו אם אמכור תכריכים - לא ימותו אנשים כל חי..."

רבי אברהם היה גאון בחכמה, ומשורר נודע, השאיר אחריו ספרים וחיבורים רבים שהם נכס לעם היהודי. מהמפורסמים בשיריו "כי אשמרה השבת..." "אגדלך", זכה שבכל בית בישראל שרים את שיריו בכל שבת.

רבי אברהם שמע על הרופא המפורסם הרמב"ם ורצה להכירו, נסע מספרד למצרים ולאחר מסע ארוך ומייגע הגיע לרמב"ם, מיד כשראה אותו הרמב"ם צוה להשליכו לדיר העיזים, בעוד רבי אברהם המום מן ההוראה, אחזו בו שני משרתים והוא הושלך לדיר צר, חשוך וקר. דמעות רותחות שטפו את פניו בעודו מנסה להבין מדוע עלה כך בגורלו? למה התייחס אליו הרמב"ם בצורה משפילה כל כך? בעודו מנסה להרהר במתרחש, נפתחה הדלת, הרמב"ם בכבודו ובעצמו הגיע ואמר לו כך: "ראיתי בעיניך מחלה קשה וחמורה שמקנת בהן זמן רב, ידעתי שתרופתך היחידה היא לבכות שעות רצופות, שאם לא כן - תאבד את מאור עיניך. לכן צויתי להשליך אותך הנה. כעת, יודע אני שאיש חכם וגדול אתה, הבה תכבדני ותסכים להתארח בביתי".

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

כל יהודי הוא בית מקדש

"וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם" (שמות כ"ה ח')

אבא היקר עטרת ראשינו, מקים עולה של תורה בארץ ישראל רבינו יורם אברג'ל, הביא את דברי חכמינו הקדושים ע"ה, שדקדקו את לשון הפסוק, ועשו לי מקדש, ושכנתי בתוכם. שלכאורה היה צריך הפסוק לומר "ושכנתי בתוכו" בלשון יחיד, שהרי פתח בלשון יחיד, ועשו לי מקדש, והמקדש הוא לשון יחיד? והביא אבא היקר את ביאור חכמינו הקדושים שאמרו, ושכנתי "בתוכו" בתוכו של כל אחד ואחד מעם ישראל, כלומר מלך מלכי המלכים הקב"ה שוכן בתוך כל יהודי ויהודי מעם ישראל, וכשהאדם מבין את המעלה שה' יתברך הוא שוכן בתוכו, ממילא הוא לא יכול חס ושלום לחטוא לה'. וכמבואר בספר ראשית חכמה. ואבא היקר אומר שמכאן יש לכל אדם ללמוד שרצון הבורא יתברך הוא לשכון בתוך ליבו ובתוך ביתו של כל אחד ואחד מישראל, ממש כפי שהוא שוכן בבית המקדש. וזוהי בעצם שליחותו העיקרית של כל יהודי - לזכות להיות כלי להשראת השכינה.

ולכן כמה ה' יתברך שמח כאשר יהודי זוכה לקדש את כל האברים שלו בתורה ומצוות, ונזהר שלא לחטוא בהם לה' יתברך שמו, כי הרי ה' יתברך הוא שורה בתוכנו, ואנחנו עם ישראל, כל יהודי וכל יהודיה נחשבים בית המקדש לה' יתברך.

ואבא היקר עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל, הביא בזה בספרו הבהיר אמרי נועם את דברי ספר חרדים שכתב בזה, "עיקר מכון השכינה בלב ישראל, שנאמר 'ושכנתי בתוכם', וכן פירש התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי בפסוק, 'כי ה' אלוקיך מתהלך בקרב מחניך' (דברים כג) 'קרב' - הוא הלב, שהוא באמצע 'מחניך' שהם רמ"ח איבריך. וסוף הפסוק 'ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך'. ולכן כאשר לא יקדש את כל אבריו אפילו במותר להם, במחשבה בדיבור ומעשה, נמצא מחריב המקדש, ואוי למחריב מקדשו של מלך בכל יום" וממשיך בספר חרדים ואומר: "כמה ראוי לאדם להיות קדוש ברמ"ח איבריו ליבו ונפשו, אחרי שהוא היכל למלך הקדוש, כדכתיב: 'בקרבך קדוש' (הושע יא,ט) וכתיב: 'היכל ה' המה' (ירמיה ז,ד) וכתיב: 'קדושים תהיו כי קדוש אני ה' וגו' (ויקרא יט, ב) כלומר ואני שוכן בתוכם דכתיב 'ונתתי משכני בתוכם' (ויקרא כו,יא).

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הכל נעלם כלא היה

אני כותב מילה במילה את הסיפור כפי ששמעתי מאמא שלי היקרה.

זה היה בערב שבת לפני שלושים שנה, היית בן חודשיים, פתאום התעוררתי באמצע הלילה לשמע קולות מוזרים ממך, ואז ראיתי שאתה מגלגל עיניים וקשה לך לנשום, מיד שלפתי אותך מהמיטה ורצתי לבית של הרב יורם.

זה היה בניינים חדשים ורק לרב היה טלפון באותה תקופה, בינתיים כבר הפסקת לנשום והיית כחול ממש (היית חולה אסטמה) צלצלתי בפעמון (מהבהלה לא שמתי לב ששבת היום) והרב פתח את הדלת מסרתי לו את התינוק ואמרתי לו בבהלה שצריך להזמין אמבולנס.

הרב החזיק אותך ונכנס איתך למטבח ליד נרות שבת שהיו דולקים, וביקש ממני להיכנס לסלון עם מילות הרגעה ועידוד, אני לא יודעת מה הוא אמר לך באוזן, אבל הוא דיבר אליך. אחרי דקות מספר הרב הביא את התינוק אליי לסלון וביקש ממני להמתין כמה דק' לראות שהכל בסדר ואמר שאין צורך להזמין אמבולנס, הרב יצא בינתיים מהסלון, ואני האכלתי אותך והיית כמו חדש, כעבור מספר דקות חזרתי לבית ומאז ברוך השם לא היו לך התקפי נשימה. בעצם עד היום למרות שאתה מאובחן כאסטמתי...

שואל ומשיב

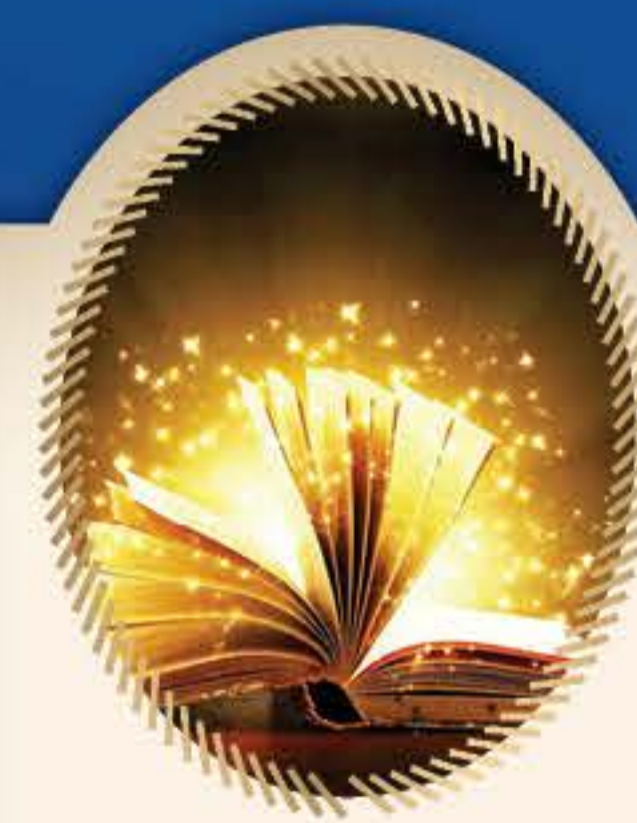
הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

טלטול הנרות והפמוטים בשבת

שאלה: אם נתן על המגש לחם או שאר מיני מאכל קודם השבת, האם מותר לטלטל את המגש ועליו הנרות, אחר שכבו?

תשובה: הגם שבדרך כלל מותר לטלטל מגש שיש בו דברים שחלקם מוקצים בשבת וחלקם אינם מוקצים, כל שהדברים שאינם מוקצים בעיניו באותה שעה יותר, כמו שמבואר בס"ד בשבת המלכה לקמן בהלכות מוקצה, מכל מקום כתב מרן השלחן ערוך שבנרות שבת קודש נכון שלא לטלטל את המגש אפילו על ידי לחם, [אלא אם כן התנה תנאי, או שיש חשש שמא הבגדים יתלכלכו מהשמן שבנר וכיוצא בזה], משום שבאופן זה לעולם השמן הדולק בנר חשוב לו יותר מהלחם שהניח על המגש. ואם לא התנה תנאי, יטלטל את המגש בשינוי.

ואולם, כל זה שכתב מרן השלחן ערוך שאין לטלטל את מגש הנרות אחר שכבו אפילו שנתן על גביו לחם מערב שבת, זה דוקא בחתיכת לחם קטנה שאינה חשובה כל כך, אבל אם נתן חלה שלימה על גבי המגש שהיא חשובה יותר, הרי מותר לטלטל את מגש הנרות אחר שכבו אגב החלה השלימה, ובפרט בדורות האלו שאין משתמשין לאור הנר כל כך אלא לאור החשמל, שבדאי הלחם חשוב יותר. וכמו כן אם נתן בקבוק יין על גבי המגש מבעוד יום, וצריך את היין לשבת, ובפרט אם צריך לו לקידוש, הרי זה דבר חשוב, ומותר לכתחילה לטלטל בסיבת זה את מגש הנרות אחר שיכבו. ודע, שגם כאשר מרן השלחן ערוך החמיר שלא יועיל לתת חתיכת לחם על גבי המגש מערב שבת כדי לטלטל את המגש על סמך זה אחר שכבו הנרות (כאשר לא התנה תנאי על כך), היינו דוקא במגש המיוחד לנרות שבת לבדם, שהוא נחשב כבסיס לדבר האסור בלבד, אולם מגש רגיל שאינו קבוע רק להניח עליו נרות שבת קודש, אינו בטל לנרות, ואם יניח עליו לחם הרי זה בסיס לדבר האסור והמותר, ולכן יש להתירו גם בלי תנאי.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

סגולה לפרנסה

התלונן אחד לפני רבי מאיר יחיאל מאוסטרובצא: אין לי פרנסה מחנותי, אותה ירשתי מאבי. בימי חייו סיפקה החנות פרנסה ברווח, ואילו כיום הגיעו ימי רזון...

שאלו רבי מאיר: מה אתה עושה כל היום? השיב האיש: מה הפירוש? עומד בחנות. המשיך לשאול אותו רבי מאיר - וכשאתה קונה בחנות, מה אתה עושה? השיב האיש - קורא בעיתון.

אם כן נענה רבי מאיר הענין מובן לי כבר. אביך לקח עימו לחנות ספר, כדי ללמוד בכל רגע של פנאי. חרה הדבר ליצר הרע - עמל לשלוח אליו קונים בלי הרף, כדי להפריעו מלימודו. אתה קורא עיתון, מה אכפת לו ליצר הרע מקריאה זו, אז אין הוא משגר לך קונים, וממילא פרנסתך אינה מצויה.

ברוך הזן פרק ב'

מאת: ר. אהרונ

תקציר: עזרה טיפוסית בפולין.
לאחד החידערים נכנס ר' מאיר שפירא מבלין וחיזק את התלמידים הצעירים במעלת ברכת המזון.
אחד הילדים מתחזק ומקבל על עצמו מפתח והלאה לברך בלילה של חיים.

מידי פעם בפעם היו הנאצים עורכים "סלקציה", שבה העמידו באכזריות גברים ונשים ו מיינו מתוכם מי מהם כשיר לעבודה, אותו שלחו ל"חיים".

"ברי המזל", הצעירים והחזקים, נשלחו לצד ימין- הוא צד החיים.

הימים חלפו- עברו. הפכתי לנער. ואת קבלתי - לא שכחתי

ילדותי המאושרת נדעדה כשעננים שחורים העיבו את שמי פולין. הנאצים ימ"ש השתלטו על כל מבואותיה. מקרי אנטשמייות אכזריים הפם לחלק בלתי נפרד מחיינו.

מאותו היום הקפדתי על מצוות ברכת המזון בכל בוחי. מילה במילה, בכונה, תמיד מתוך הכתוב. גם כאשר מצווה זו דרשה ממני לוותר על עניינים מסוימים.

ימינה! עובדי מטבח!

לא היה לי מה להפסיד, שכן הגרמנים שאלו כל אחד מהו התחום "שלו", אדוני המפקד, אני טבח, ונער זה הינו העוזר שלי

באחת הפעמים בה העמדנו, לחש לי חברי: אמור שאתה טבח ואני העוזר שלך. כך ישאירו אותנו בחיים

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

תמיד תדע שבליטה מובילה להתרסקות, תישאר נמוך ותזכור שמה שלא רואים זה הכי טוב.

העלון מוקדש :
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן
יהודית אסתר הי"ו
לע"נ שולמית בת אהובה ז"ל
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יודם אברג'ל
י"א אדר